

POSROMAĆ SIĘ (2) *vb pf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz sromać).

fut 2 sg posromász się (1). ◇ 3 sg posromå się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zawstydzić się (2) :

Szereg: »nie być zelżon ani się posromać« (1): ktory [zbór albo kościół Boga żywego] przez Ezáiyállá [Pan Krystus] vbełpyeczył ták mowząc: Nye boy fyę/ ábowim nye bęđzyełz zelżon/ áni fyę pořromař [Is 54/4]. KromRozm II tv.

a. Z przeczeniem: zrobić coś bez wstydu, wymawiania się [cum inf] (1) : PAchołká łáfiádowi/ łáfiád przykázowál/ A zá dobrego łługe/ pewnie obiecowál. Iže łie nie pořroma Koniá wychędożyć/ Ieść vdziálác/ drew vciác/ y rybę vłowić. RejFig Cc3v.

Synonim: zawstydzić się.

Formacje współrdzenne cf SROMOCIĆ.